

Végtelen szeretet

Mikor a halál gyönyörű illata körül leng,

Már nem félek, puha lány kezeK visznek,

Emelnek egy új világ felé.

A valótlan világ fölé.

Tudom, nincs más,

Te fogod majd a kezem, ha elmegyek,

Zuhannak a fák fölöttem kietlen teret.

Ebben az életben egyszer temetnek el,

De már többször meghaltam itt bent.

Nem sír a fűszál, csak harmatcsepp hull rá.

Te sem sírjál, ha gyász hull rád.

Csak beszélj hozzám, mondd hogy szeretsz.

Vagy neved, csak légy velem,

Akkor is, ha odaát leszek,